

РЕШЕНИЕ

№ 12677

София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на седемнадесети октомври две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

Председател:

Членове:

при секретар на прокурора от председателя
и с участието изслуша докладваното
по административно дело № 2862/2024 г.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационната жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, представлявано от юрк. , против решение № 741/01.02.2024 г., постановено по адм. дело № 7310/2022 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), с което е отхвърлена жалбата му срещу Решение № ПНМД-01-53/22 г. от 18.07.2022 г. на Комисия за защита на личните данни (КЗЛД). В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на решението поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила и противоречие с материалния закон – касационни основания за отмяна по чл. 209, т. 3, предл. първо и второ от АПК. По развити в жалбата съображения иска отмяна и връщане на делото за разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, алтернативно – постановяване от касационната инстанция на решение по същество, с което да се отмени изцяло като незаконосъобразно решението на КЗЛД. Претендира присъждане на сторените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна Комисията за защита на личните данни оспорва касационната жалба като неоснователна. По изложени в становището съображения иска оспореното първоинстанционно решение да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно. Претендира разноски за настоящата инстанция, а в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Представителят на Върховна прокуратура дава мотивирано заключение за допустимост, но неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок по чл. 211 от АПК от страна, за която решението е неблагоприятно и против подлежащ на касационно оспорване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност пред АССГ е Решение № ПНМД-01-53/22 г. от 18.07.2022 г. на КЗЛД, с което в производство по чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация не е разрешено на Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД „ГРАО“) да предостави на „Топлофикация София“ ЕАД директен достъп до регистрите на ЕСГРАОН - Национална база данни „Население“ и "Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние" за субекти на лични данни, поради липса на основание за обработване по смисъла на чл. 6, § 1 и несъответствие с принципите, прогласени с чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

За да постанови това решение съдът приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, в предвидената от закона писмена форма, при наличие на установените в чл. 59 от АПК реквизити и при липса на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. По отношение на преценката за съответствие на акта с материалния закон съдът е потвърдил като правилни констатациите на административния орган, че „Топлофикация София“ ЕАД няма правно основание по чл. 6, §. 1, б. „б“, „в“ и „д“ от Регламент (ЕС)

2016/679 да обработва категориите лични данни, съдържащи се в Национална база данни „Население“ и Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние. Приел е, че директният достъп до горепосочените регистри обхваща прекомерно широк кръг от лица и обработването на техните лични данни е непропорционално на претендираната цел на обработване.

Решението е правилно.

Първоинстанционният съд е постановил обоснован съдебен акт, който е мотивирал с анализ на относими към спора доказателства. От фактическа страна е установил, че административното производство пред КЗЛД е започнало по искане в писмо с вх. № ПНМД-01-53/20.05.2022 г. от „Топлофикация София“ ЕАД за издаване на разрешение за получаване на достъп до Регистър „Национална база данни „Население“ и до Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние, с цел изпълняване на договори, сключени при Общи условия на търговското дружество, чрез осигуряване на автоматизиран достъп за извършване на справки. Жалбоподателят е получил отказ от страна на ГД „ГРАО“ към МРРБ за предоставяне на автоматизиран достъп до лични данни в Регистър „Национална база данни „Население“ и Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние. „Топлофикация София“ ЕАД иска от КЗЛД издаване на разрешение на дружеството да получи достъп до данни от конкретните регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен (RegiX) и за съдействие чрез предоставяне на разрешение за достъп до данните от ЕСГРАОН. „Топлофикация София“ ЕАД сочи като основание на искането си чл. 6, §. 1, б. „б“, „в“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679. КЗЛД не е разрешила предоставяне на поискания достъп, тъй като не са налице нито едно от основанията по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 за предоставяне на данни от съответните регистри, респ. пълен достъп до средата на междурегистров обмен – Regix.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР данните от ЕСГРАОН се предоставят на български и чуждестранни юридически лица въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. Правилен е изводът на първоинстанционния съд, че решението на КЗЛД е законосъобразно, защото че в случая не са налице условията на чл. 6, §. 1, б. „б“, „в“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за обработване на категориите лични данни, съдържащи се в Национална база данни „Население“ и Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние. В чл. 6, § 1, букви „а – е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 са изброени основанията за законосъобразно обработване, а именно само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

По делото не се установява необходимост за търговско дружество да обработва данните на неограничен брой лица, намиращи се в посочените регистри. В чл. 125, ал. 3 от Закона за енергетиката във вр. с чл. 29, ал. 3 и ал. 4 и чл. 31 от Наредба № Е-РД-04-1 от 12 март 2020г. за топлоснабдяване са посочени необходимите данни и документи, които са необходими за присъединяването на клиенти на топлинна енергия за битови нужди към топлопреносната мрежа, сключването на договор и откриването на партида, като за дружеството не възниква необходимост от служебно набавяне на допълнителна информация. Необходимост от обработване на допълнителни данни няма нито за идентификацията на субекта на данни като страна по договора, нито за изпълнението на същия. Не е налице условието по чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни да е необходимо за спазването на законово задължение. В случая обаче законовата уредба не създава задължение за администратора на лични данни да събира данни, извън посочените в Наредбата № Е-РД-04-1 от 12 март 2020 г. за топлоснабдяването. Не е налице и условието на чл. 6, пар. 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да е налице необходимост от обработване на лични данни за изпълнение на задача от обществен интерес, защото събирането на вземанията на търговското дружество не се покрива с понятието обществен интерес. Като кредитор търговецът има правен интерес да си събере вземанията, но това ще е в интерес на търговеца. Освен това в националното законодателство липсват хипотези, уредени в Закона за енергетиката и Наредба № Е-РД-04-1 от 12 март 2020 г. за топлоснабдяването, които да обосноват необходимостта от директен достъп до регистрите – Национална база данни „Население“ и Националния електронен регистър на актове за гражданско състояние.

Правото на защита на личните данни не е абсолютно право и трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Дружеството обаче не доказва наличието на легитимен обществен интерес да обработва личните данни на неограничен кръг лица, доколкото в случая този легитимен интерес не се обуславя от определени обществени нужди, а се припокрива изцяло с търговския интерес на дружеството за достъп до лични данни, които се събират и обработват от държавната администрация в ЕСГРАОН. В случая достъпът до лични данни в посочените регистри обхваща прекомерно широк кръг от лица, включително такива, които не са клиенти на дружеството, поради което обработването на лични данни от "Топлофикация София" ЕАД би било непропорционално на претендираната цел и нарушава принципа за отчетност. Личните данни се обработват законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин, когато това се извършва за конкретни и легитимни цели, каквито в конкретния случай „Топлофикация София“ ЕАД не доказва. Правилно КЗЛД посочва в решението си, че в случай на съдебен спор между "Топлофикация" ЕАД и негов клиент, дружеството разполага с реда по ГПК за установяване на релевантни за спора факти. Освен това е налице разпоредбата на чл.88а от ЗГР, която изчерпателно посочва реда и субектите, на които се предоставят документи от актовете за гражданско състояние по чл. 88 от ЗГР.

Неоснователни са наведените в касационната жалба оплаквания за допуснати от съда съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Необсъждането в пълнота на всички наведени в първоинстанционната жалба доводи, не се отразява на правилния краен резултат по делото и следователно не е допуснато съществено процесуално нарушение. Тезата на касатора, че са „подминати всичките му доводи“ не може да бъде споделена. Съдът е изложил мотиви по всички правнорелевантни за спора факти.

Предвид изложеното се налага извод за правилност на обжалваното първоинстанционно решение като постановено при отсъствие на сочените от касатора основания за отмяна по чл. 209, т. 3, предл. първо и второ от АПК. Не се установяват и основанията по чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, поради което решението като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на КЗЛД следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактичестката и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 741/01.02.2024 г., постановено по адм. дело № 7310/2022 г. по описа на Административен съд София – град.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК 831609046, да заплати на Комисия за защита на личните данни сумата от 200 лв., разноски за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,	Председател:	/п/
секретар:	Членове:	/п/
		/п/